

Limiar

*“Xaniño,
coidas de minorías o meu canto,
que comprenden moi poucos
o linguaxe que eu falo....”*

Poemas Populares Galegos 1968

Cincuenta e dous anos despois desa primeira publicación, na que ti **Mestre**, te referías aos teus traballos: **“iste e o froito agromado, dos meus mozos, primeiros trinta anos.....”**.

Se de anos seguimos a falar, o POETA-OBREIRO, cumpriría oitenta e seis no mes de decembro, pero Deus levoute ao seu carón, aos cincuenta e cinco, no mes de febreiro do 1990, fai trinta anos, sabemos que estabas no cumio da túa carreira literaria, como sementador de cultura, camiño de liberdade e loitador por un mundo máis xusto, no que xermola a pureza da túa sementeira, abondosa, honrada e transparente.

Non quedamos orfos, o teu espírito aniñou nos corazóns da túa familia, dos amigos e todos os que se achegan á túa obra, que xamais rematará, porque é perenne, o que se acredita con estas **VODAS DE PRATA**, que estamos a celebrar.

Nesta edición continuamos cunha extraordinaria concorrencia, con 971 obras presentadas e neste aniversario engadimos un premio especial dedicado ao **Camiño de Santiago**, Paradela como berce da Orde dos Cabaleiros de Santiago, creada no ano 1.170 en Sta. María de Loio (Cortes); concorrendo nesta primeira convocatoria 46 traballos.

Tamén este ano tróuxonos novidades no Camiño de Santiago, a delimitación do mesmo, fixo que o km 100 se atope no noso Concello, no lugar de Pena, parroquia de Ferreiros. Sendo de gran importancia para nós, ao dispoñer dun fito de inicio do peregrino, para cumprir cos cen quilómetros a pé e ter dereito á acreditación coa “Compostela”.

Nesta XXV edición e como ben sendo habitual, os traballos gañadores son de excelente calidade, o que poderán comprobar ao adentrarse na súa lectura, tamén aconsello que comproben a calidade humana de cada un dos catorce

XXV Edición Manuel Rodríguez López (1995-2020)

galardoados. E, o milagre se obra segundo Don Francisco Merchan Pérez de Ferriol-Mallorca. “*y he aquí el milagro, sin su concurso ni yo mismo ni seguro que buena parte de los participantes en el mismo habríamos tenido el placer de tropezarnos con sus maravillosas obras y poemas. Gracias a ellos, aquellos que empezamos en este bello oficio, como el de contar historias tenemos la oportunidad de encontrar modelos en los que basar nuestro trabajo, intentando asimilar sus cualidades y hacerlas nuestras. Sin su ejemplo, muchos de los Rodríguez López del mañana andaríamos perdidos y sin rumbo esperando algo o algo que nos devolviese al camino de a nosa terra”.*

Permitanme neste limiar, lembrar outro aniversario moi importante para os Paradelenses, o noso Concello celebra este ano os seus douscentos anos de existencia, nado no ano 1820, como Concello Constitucional. A desgraciada pandemia que esta a sufrir o mundo, non nos permite maiores celebracións, agardamos para o vindeiro ano preparar un programa de actos para festexar tan insigne data, 200 anos.

Amigo Manuel, sei que xa o fas, interceder ante Deus, porque ti acadaches o Ceo e por tanto a Santidade, axúdanos a saír desta praga do COVID-19, que tanto nos aflixe. Na esperanza cristiá, loado sexa o Señor.

Remato cun poema do noso FILLO PREDILECTO, e mestre:

*Oración a veira do Orbigo
Por qué, Señor, magoache os nosos peitos
con tamaña desgracia?
Hasta cando, Señor, o noso pobo
ten que sufrir tristuras e destragos?
Por que, meu Deus, a emigración,
as chuvias que asulagan labrantios
a polución mata?
Tan ruín, señor, é o noso pobo
pra ser merecedor do sacrificio
de inocentes criaturas?
Por que, meu Deus, por que te ensañas
co laceirado Xob
que garda a tua Lei?
Repara canto laio
e acórrenos, Señor*

*Dalles eterna paz ós mortos
que enloitaron a nosa terra
e enxerga e glorifica, xa
o teu pobo longamente aburado
Señor.*

Paradela, decembro 2020
Xoxé M. Mato Díaz.